

faa fra andre Steder, og da navnlig hos Medlemmer, der som jeg idag have talt for ikke at tiltræde det Forslag, der er stillet af Udvalgets Flertal. Han fremhævede ved den Leilighed, at det Forslag, hvormod jeg idag havde talt, som han udtrykte sig, havde jeg tidligere, navnlig for tre Aar siden, været med til at give min Stemme. Jeg skal i den Anledning tillade mig at minde om, at jeg selv har været saa ubefæden at tale om min egen Holdning i denne Sag for nogle Aar tilbage; jeg har selv været saa ubefæden at minde det ærede Thing om, hvad jeg for nogle Aar tilbage havde yttret, og det er forsaavidt ikke noget Nyt, som det ærede Medlem her bragte frem, at jeg tidligere havde givet min Stemme til et Forslag, der var bygget paa de samme Principer som det, Udvalgets Flertals Forslag nu gaar ud paa. Jeg skal yderligere bemærke, at jeg heller ikke nu staar som nogen saadan ubetinget og principiel Modstander af et Forslag som det, Udvalgets Flertal har stillet, — en ganske anden Ting er det, at jeg ikke vilde kunne tiltræde det i alle dets Enkeltheder, som det foreligger — at jeg slet ikke skulde kunne tænke mig nogenstunde at kunne gaa ind paa noget Saadant. Men dette udelukker ikke to Ting. For det Første udelukker det ikke, at jeg i de senere Aar kan være kommen til at se noget stærkere de Betænkkeligheder, som i forskjellige Hensyn, blandt andet ogsaa af praktiske Hensyn, kan gjøres gjældende mod Udvalgets Flertals Forslag; det udelukker aldeles ikke, at jeg i Mellemtiden kan være bleven bedre belært, jeg bestræber mig ialfald altid af bedste Evne for at kunne modtage Belæring. Og dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg egentlig heller ikke idag saameget har udtalt mig imod Flertallets Forslag, imod Principet dert, som imod de Grunde, hvorpaa dette Forslag er støttet. Jeg har forsvaret Udvalgets Mindretal imod de Grunde, som Udvalgets Flertal har gjort gjældende til Fordel for sit Forslag, fordi disse Udvalgets Flertals Grunde ere af den Bessaffenhed, at

hvis de vare rigtige, saa indeholdt de en stor Aakte imod Udvalgets Mindretal. Jeg har med andre Ord paavist, at de Grunde, Udvalgets Flertal anfører for sit Forslag, slaa ikke til; men derfor er det ikke sagt, at man ikke af andre Grunde maasse vilde kunne slutte sig til Flertallets Forslag. Jeg har paavist, at de Grunde, som Udvalgets Flertal henter fra Hensynet til Grundlovens § 48 eller fra Spørgsmaalet om Eiendomsretten, begrunde ikke dette Forslag, og saa har jeg føiet til, at, naar man tager Hensyn til de praktiske Goder, der skulle vindes ved Flertallets Forslag, saa ere de ikke af anden Bessaffenhed, end at de samme Goder ville naas ved at følge Regjeringen og Udvalgets Mindretal. Det ærede Medlem, til hvem jeg nærmest henvender mig, yttrede, at den ærede Minister havde udtalt sin Anskuelse, at det var jo naturligt, at han forsvarede den og søgte at overbevise Thingets Medlemmer om, at hans Anskuelse er den rigtige, men at det ikke kunde forhindre Thingets Medlemmer i at følge deres Overbevisning, og idet han navnlig henvendte sig med denne Udtalelse til min ærede Kollega, et Medlem af Mindretallet, udtalte han sig paa en Maade, som om han fandt den Holdning, der var indtagen af dette ærede Medlem i Mindretallet, urigtig. Maatte det være mig tilladt, uagtet det ivoerigt ikke kan falde mig ind at tage Ordet paa det ærede Medlems Begne, at bemærke, at det ærede Medlem for Weile (Berg) just ikke fuldstændig rigtigt gjengav, hvad det ærede Medlem af Mindretallet havde udtalt. Det sidstnævnte Medlem har ikke sagt, at han fandt Udvalgets Flertals Forslag rigtigt og Udvalgets Mindretals Forslag urigtigt, og at han havde forladt, hvad han ansaa for rigtigt, og var gaaet over til, hvad han ansaa for urigtigt, fordi der ellers ikke var Udsigt til, at Loven kunde komme ud. Saaledes har jeg i alt Fald ikke forslaaet det ærede Medlem; men det kommer maasse deraf, at jeg har havt mere Leilighed end det ærede Medlem fra Weile (Berg) til at blive fortrolig